

II Samuel 19:24 en 28

1 Mefiboseth's verschijning

2 Mefiboseth's belijdenis

Gemeente,

Alsof hij van een begrafenis komt. Zo ziet hij eruit. Dan weet je dat wel een beetje hoe dat is bij ons. Dan rijden er zwarte auto's, de mensen zijn donker gekleed, ze kijken ernstig, en praten niet veel of zachtjes. Als je zo een rij mensen van de Molendijk af ziet komen en het Dorp inlopen dan komen ze vast van een begrafenis. Dat is ook helemaal niet verkeerd dat je dat aan mensen zien kunt. Dat wij daar aparte kleren voor aantrekken. Dat wij dan onder de indruk zijn. Uit respect voor de familie en omdat sterven betekent: voor God verschijnen en eeuwigheid. Laat het maar te merken zijn dat sterven ernstig is.

Zoals je dat ook kunt zien aan Mefiboseth. Toen waren er weer andere gebruiken dan bij ons. Mefiboseth heeft al wel enkele dagen of weken waarschijnlijk zich niet geschoren. Hij heeft al die tijd zijn voeten niet schoongemaakt en ze liepen altijd op open sandalen over de stoffige wegen, en hij heeft zijn kleren niet gewassen. Dan wist je het wel in het Oude Oosten: zo iemand is in rouw, komt van een begrafenis terug. Is in elk geval diep bedroefd, geschokt, verdrietig.

1 zijn verschijning

Wat is er dan gebeurd? Sinds de vorige keer dat wij Mefiboseth tegenkwamen. Toen hij uit Lodebar gehaald was door David. Omdat David hem weldadigheid, goedertierenheid wilde bewijzen. En hij het koninklijk erfgoed kreeg en mocht eten aan de tafel van de koning. Weet je nog? Dat was alweer, laten we zeggen, 8 jaar geleden. Daarna heeft David zich vergrepen aan Bathseba en Uria. Heeft Amnon zijn halfzus Tamar verkracht, heeft Absalom zijn halfbroer Amnon daarom gedood en is daarna gevlucht. Absalom is weer teruggekomen naar Jeruzalem en is in opstand gekomen tegen zijn vader David. En David moet vluchten. Het paleis uit, de stad Jeruzalem uit, Juda uit, de Jordaan over naar het overjordaanse. Met zijn getrouwen. Joab, Abjathar, zijn 600 mannen en...nee Mefiboseth niet. Ja, hij had het wel gewild. Mefiboseth had zijn ezel laten zadelen en klaarmaken. En zat te wachten tot Ziba zou komen om hem op de ezel te zetten. Hij was zelf kreupel, mank, dus dat kon hij niet zelf. Maar Ziba had de ezel weggehaald en Mefiboseth laten zitten. Niet meekunnen gaan met David. En David is daar zo kwaad om dat hij Mefiboseth het koninklijke erfgoed weer afneemt. Alle stukken land aan Ziba geeft. Helemaal onteigend. En nu komen ze elkaar weer tegen. David komt weer terug naar Jeruzalem. Absaloms opstand is neergeslagen en

Absalom gedood. David kan weer terug. Dat is er allemaal gebeurd de afgelopen tijd.

Het is logisch dat we met dankdag ook ons afvragen: wat is er gebeurd de afgelopen tijd? Hoe is het gegaan? Hoe is het gegaan op school. Niet alleen of je bent overgegaan of geslaagd of niet, maar ook of je er plezier in hebt en je goed voelt in de klas. Hoe is het gegaan op je werk? Is er werk, levert het wat op, hoe zijn de vooruitzichten? Hoe is het gegaan in je relaties? Vriendschappen, verkering, met je huwelijk, in het gezin? Vreugde of zorg, verdriet? Hoe is het gegaan met je gezondheid? Altijd gezond of ziek, veel ziek, ernstig ziekte. Je zult maar net als Mefiboseth al je bezit kwijt zijn geraakt. Heel je bron van inkomsten. Je werk kwijt, je bedrijf over de kop, over en uit. Of nog erger: ernstig ziek geworden zijn, je geliefde moeten afstaan aan de dood.

En bij de Jordaan wacht Mefiboseth koning David op. Met zijn onverzorgde baard, zijn vuile voeten, zijn vieze kleren. In rouw, bedroefd, geschokt. Waarom? Omdat hij zijn land kwijt is? Zijn bron van inkomsten was dat. Nee, daarom niet. Maar hij heeft zijn baard niet meer geschoren en zijn voeten en kleren niet meer gewassen vanaf de dag dat de koning was weggegaan. Toen had hij zijn land nog. Maar omdat de koning was weggegaan. Omdat David moest vluchten uit Jeruzalem. Omdat Davids heerschappij was ondermijnd. Daarom en sindsdien is Mefiboseth in rouwstemming. De koning is verdreven. Zijn heerschappij is door verzet verdrongen. Daarom is Mefiboseth verdrietig. Dat bepaald zijn stemming ten diepste.

Kijk, gemeente, we mogen stilstaan op dankdag bij wat de HEERE gaf en schonk. Of wat Hij niet gaf en ons afnam. Daar zullen we straks ook nog over horen. Maar het zou toch, ook op dankdag, niet goed zijn als dat het eerste of enige was? Als het ons niet meest na aan het hart zou liggen hoe het met de Koning is? Koning Jezus en Zijn heerschappij? De oudste Broeder van alle gelovigen. Stel je voor dat je jarig bent. En je krijgt cadeautjes en jij bent blij en viert feest. Maar je oudste broer ligt ziek op bed. En wordt uit huis gedragen naar het ziekenhuis. Omdat het zo slecht met hem gaat. En jij bent zo blij met je speelgoed, je fietscomputer, je oorbelletjes. Dat zou toch vreemd zijn? Als het lot van je oudste broer je niks zou kunnen schelen....

Dat zou toch vreemd zijn, als wij als christenen vandaag dankdag hielden en keken naar hoe het ons gegaan is het afgelopen half jaar, zonder stil te staan bij onze oudste Broeder: Koning Jezus. Hoe is het met Zijn heerschappij gegaan? In ons land en ons volk. Hoe staat met Zijn wetten en inzettingen? Hoe is het met Zijn positie gegaan in de kerk en

christenheid? Hoe is het met Zijn heerschappij in onze gemeente? In ons huis en in ons leven? Kijk eens en vergelijk eens met aan half jaar geleden, of met langer geleden. Is de heerschappij van Koning Jezus toegenomen? Hebben we gehoord dat er jongeren, ouderen tot bekering kwamen in ons midden? Er hebben jongeren belijdenis gedaan, er kwamen er aan het Heilig Avondmaal. Dat is reden tot dank. Is in ons huis Zijn heerschappij toegenomen? Wordt er meer over Hem gesproken, heiliger geleefd? Zorgvuldiger met media omgegaan, meer naar Zijn wil gevraagd, meer tijd aan Hem gegeven?

Of: kijkend naar land en volk? Is Koning Jezus verdreven... verder verdreven? Wordt het moeilijker Zijn rechten te handhaven, zijn recht op het leven, op de zondag, op het huwelijk. Wereldwijd? Is het verzet tegen Koning Jezus en Zijn Kerk toegenomen? Vervolging toegenomen? In onze kerk, waar iemand boeken schrijft dat God niet bestaat. Verzet tegen onze oudste Broeder. In ons huis? Op zaterdagavond, op zondag en verder: is Jezus verdreven? Zijn heerschappij ondermijnd? De plaats van de Bijbel minder, de invloed van de media meer geworden? In ons eigen leven, misschien ging het best, meer werk, meer inkomen, meer gezondheid, maar... minder tijd voor de HEERE en Zijn dienst? De invloed van Koning Jezus verdreven uit ons huis en leven.

We behandelen zondagavond het 'Onze Vader'. Dat begint toch met: Uw Naam, Uw rijk, Uw wil? Dat blijft toch ook op dankdag zo? Hoe is het met Christus' heerschappij? Al ging het verder goed om zo te zeggen, al namen de inkomsten toe enzovoort, hoe is het Jezus' heerschappij? Moeten we misschien in rouwstemming zijn? Moeten we bedroefd zijn? De Koning is verdreven. Wordt verdreven in land en volk. Misschien ging het toch al slecht, denk aan Mefiboseth, maar het ergste is als Zijn heerschappij er onder leed en werd verdrongen. Moet dankdag ook geen biddag zijn: Heere, keer weder, keer weer tot land en volk, kerk en gemeente, huis en hart en leven? Laat Uw rijk komen. Uw Koninkrijk kome, weet u nog? Is dat onze dankdag ook: een smeking dat de Koning zal wederkeren? Zijn heerschappij zal vestigen en uitoefenen.

En ware dankdag is toch als terwijl het verder goed ging of juist niet, de heerschappij van de Koning mocht worden gevestigd. Jezus' invloed toenam. In je huis en in je leven. En ondanks alle zorgen en verdriet reden tot dank: dat de Koning Zijn intrek nam en Zijn invloed uitoefende. Trekking naar het Woord, honger naar Zijn heil, bekering in je leven, en dat meer en dieper en sterker. Wat een vreugde. Dat te zien in huis en hart, gemeente en kerk.

Als je nou alleen maar denkt en leeft bij hoe het jou vergaan is. Als

je je stemming alleen laat afhangen van hoe het met jou school, werk, gezondheid, relaties ging. Wat ben je dan een broer of zus van de oudste Broeder? Een kind dat staat te springen van blijdschap terwijl de oudste broer uit huis gaat naar het ziekenhuis. Dan moet je je toch schamen? Dat je zo vervuld bent van jezelf dat je het lot van je oudste broer niets schelen kan? Dan moeten wij ons toch schamen: als het maar draait om ons geluk, hoe het met ons gaat, en hoe het de oudste Broeder vergaat, doet ons helemaal niks? Schaam u wordt schaamrood. Buigen wij ons dan in het stof.

Of: is Jezus helemaal onze oudste Broeder niet? Leven we voor onszelf en ons leven hier en nu. Buiten Zijn rijk. Buiten Zijn gezin en heil. Onder de andere vorst. In het gevolg van Absalom. Maar die is verslagen. Die gaat ten onder. En zijn hele rijk met hem. Je kent Jezus niet. En eens zal Jezus zeggen: Ik ken u niet.

2 zijn belijdenis

Zo komt Mefiboseth dus David tegemoet. In rouwkleding en rouwstemming sinds David verdreven is uit Jeruzalem. Dan moet het wel rauw op zijn dank gevallen zijn dat Davids eerste woorden aan hem een verwijt zijn. Mefiboseth, waarom ben je niet met me meegegaan toen ik vluchten moest? Waarom heb je me in de steek gelaten? De man, die het meest met David heeft meegeleefd, en het meest op David betrokken was, krijgt de volle laag. Waarom heb je mij in de steek gelaten?

Ja, want er was in die tussentijd nog wat gebeurd. Ziba, die knecht van Mefiboseth was wel met David meegegaan. Nadat hij de ezel had meegenomen die Mefiboseth had klaar laten maken. Nadat Ziba dus Mefiboseth een hak had gezet door hem in Jeruzalem achter te laten, had hij tegen David gezegd: David, ja, Mefiboseth, waarom die niet meegekomen is? Nou, het is erg om te moeten zeggen, maar die is in Jeruzalem gebleven, want die denkt: als David straks weg is, dan kan ik misschien wel koning worden. Ik ben tenslotte van Koninklijke bloede, zoon van Jonathan, kleinzoon van koning Saul, dus komen mij de koningsrechten toe. Mefiboseth wil zijn kans grijpen en denkt dat dat nu het geschikte moment is. ja, en toen en daarom had David gezegd: neem hem die landerijen af, de bedrieger, de opstandeling.

Ik hoop dat u in uw leven nog nooit zo behandeld bent. En als het wel zo zou zijn, dan voelt u wat Mefiboseth is aangedaan. Mefiboseth die de koning zo innig liefhad en door Ziba een hak was gezet dat hij in Jeruzalem moest blijven, wordt ervan beschuldigd dat hij dat expres heeft gedaan omdat hij David wil afzetten.

Nou, je zou je in kunnen denken en voor kunnen stellen dat

Mefiboseth toen hij David zag en David vroeg, waarom ben je niet gekomen, dat hij eens goed van leer was getrokken. David, doe iets. Geef dat land terug. Want het is oneerlijk, het is schandalig dat ik zo behandeld ben. Schadevergoeding. Compensatie. En niet zo weinig ook. Dat ik mijn land kwijt ben is erg, maar de manier waarop, dat hoef ik niet te nemen en dat moet ongedaan gemaakt worden. Toch?

Nou, Mefiboseth zegt inderdaad wel dat hij bedrogen is en dat hij oprecht het goede voor de koning zoekt. Je mag eerlijk je oprechtheid onder woorden brengen. Maar dan, dan zegt hij iets opmerkelijks. Dan zegt hij: koning, doe wat goed is in uw ogen. Met dat land en mijn bezit, doe wat goed is in uw ogen. Want want al mijns vaders huis is nie geweest dan lieden des doods voor de mijn heer de koning. Mefiboseth vergelijkt zich niet met Ziba, wat die nu meer heeft en wel heeft, maar hij denkt terug aan wat hem te wachten stond. Naar wat verdiend was. Wij waren lieden des doods. Als nakomelingen van Saul had u ons uit kunnen roeien. Liedes des doods. Dat waren mensen die al veroordeeld waren. Het vonnis was uitgesproken. Maar daarna moesten ze nog weer even de gevangenis in. In afwachting van de voltrekking van het vonnis. Dat zijn lieden des doods. Uitgesproken is het vonnis als, alleen nog niet voltrokken. Dan weet je wat je wachten staat.

Zo is over ons uitgesproken dat wij kinderen des toorns zijn. Kinderen des toorns. Toen wij gedoopt werden. Gods toorn is al over ons uitgesproken: aan allerhande ellendigheid, aan de verdoemenis zelf onderworpen. Het is alleen nog niet uitgevoerd. Die toorn is nog niet ontbrandt heeft zich nog niet ontladen. Maar wat staat je te wachten? Waar kun je op rekenen? Als je kind des toorns bent? Dat eens de afgrond zich opent, dat eens als een storm die toorn opsteekt en je wegvaagt eeuwig ver van God vandaan, in de buitenste duisternis, de hel.

Heb je dan te klagen? Als je kijkt naar wat je te wachten staat? Als je dan kijkt naar dat je nog genadetijd krijgt, nog leeft? Heb je dan te klagen? Kijk, je kan het zo zien: is de Vaalserberg een hoge berg? Die berg in Limburg, 387 meter hoog. Is dat een hoge berg? Nee, kun je zeggen, nee, als je in Zwitserland bent, als je Mont Blanc weet, van de Mount Everest, wat is Vaalserberg voor een molshoop, stelt niks voor. Berg, je kunt het nauwelijks berg noemen. Is de Vaalserberg hoog? Als je er vlak voor staat op de grond en je kijkt naar boven, 194 keer zo hoog als ikzelf. als je onder de grond bent diep in een schacht onder de grond, ergens in het middelpunt van de wereld: wat is die berg hoog, ontzaglijk hoog. Hij steekt zo hoog boven me uit, zo'n eind van het midden van de wereld vandaan. Enorm. Het is maar waarmee ik vergelijk en hoe ik ernaar

kijk. De Vaalserberg van mijn leven, van mijn levensgeluk. Is die hoog? Als je vergelijkt met die en die en met wat je zou willen, dan is hij laag, veel te laag. Als ik hem vergelijk met wat ik te wachten heb, met wat ik verdiend heb, wat is hij hoog, wat steekt hij ver boven me uit, ruim 194 keer boven wat ik verdien uit.

Vanwaar kijk je op dankdag? Voor een kind des toorns val het altijd mee. Wij zijn niet dan lieden des doods, nochtans hebt gij uw knecht onder hen die aan uw tafel eten. Twee tegenstellingen: we waren lieden des doods en nu aan des konings tafel. En: heel mijns vaders huis was lieden des doods, maar mij hebt u gezet. Niet heel mijns vaders huis, maar mij wel. Als je aan des Konings tafel mag zitten. Aangenomen in Zijn goedertierenheid als een Mefiboseth. Goedertierenheid waardoor Hij naar je vroeg en je aanbood een hemelse erfenis en eeuwig deel. En delend in Vaderlijke zorg en trouw. En de Koning, Koning Jezus, laat Zich aan je kennen en openbaart Zich meer en meer en keer op keer. Zijn stem spreekt, Zijn hart opent Zich, Zijn liefde openbaart zich. Aan des Konings tafel. Eerst? Kind des toorns, en nu: aan des Konings tafel. Delend in eeuwige vreugden. En niet allen wordt dat geschonken, maar mij wel. Hoe is het mogelijk? Waarom zij niet, ik wel, ik ben niet beter of waardiger? Waarom was Uw verkiezend oog op mij gemunt? Waarom had in mij een welbehagen om niets in of van mijzelf? Kent u dat? Die verwondering?

En dat vindt Mefiboseth nog steeds bijzonder. Na ruim 8 jaar nog. Dat zagen we in het begin, kun je narekenen met de tijdsaanduidingen in hoofdstuk 14 t-m 18. Na ruim 8 jaar vind hij het nog een wonder. Dat is genade. Want zelfs de grootste gaven Gods kun je na 8 jaar gewoontjes zijn gaan vinden. Vlak na de operatie kon je je dank niet op, vlak nadat je aan de dood ontkomen was, wat was je dankbaar, elke vezel trilde, elke minuut van de dag juichte, maar na 8 jaar? Na 8 maanden, 8 weken soms al? Vlak na je eerste bekering, je eerste omhelzing door Christus, je eerste avondmaalsgang, je kon wel heel de dag zingen, maar na 8 jaar, 8 maanden, 8 dagen... Alles went. En als je eraan gewend bent ga je het vergeten, en als je het vergeten bent ga je het niet meer waarderen en als je het niet meer waardeert ga je mopperen en klagen en murmureren.

Wat een genade als je ook na 8 weken, maanden, jaren nog dankbaar bent. Nog het een wonder vindt. Wat een gebed mag dat zijn: HEERE, geef dat het als nieuw voor me blijft, als in het begin, dat het wegebt en gewoon wordt voor me. Dan zeg je met Mefiboseth: wat heb ik dan meer voor gerechtigheid, te eisen, wat heb ik meer te roepen tot de Koning? Wat zal ik verder nog eisen of klagen of vragen als ik aan uw tafel mag zitten? Dat is dankdag houding: HEERE als ik de Uwe mag zijn,

delen in Vaderlijke zorg, de Koning mag zien in Zijn schoonheid, wat zal ik nog meer willen? Wat zou ik vragen of klagen als ik zien mag wie ik was en Wie Gij nu voor mij zijt? Is dat onze dankdag? De koning te rijk met Wie de Koning is voor me, wat Hij van Zich liet zien in de afgelopen tijd onder het Woord, en met Vaderlijke zorg die mijn leven leidt. Meer dan tevreden, meer dan dankbaar.

En.....dan krijgen we soms ook nog zoveel meer. Meer dan deze genade en noodzakelijk levensonderhoud. Zoveel meer wat ons leven geluk gaf, vreugde. Zoveel meer zodat we ook nog konden uitdelen aan anderen die minder hebben en misschien nog wel meer zouden kunnen weggeven dan we nu doen. Allemaal nog erbovenop! Wat heb ik meer te vragen te roepen tot de koning? Hij is en geeft al zoveel!

En of David nou nog zegt: Mefiboseth, je krijgt de helft van het land weer terug, och koning dat hoeft niet hoor. Hij zou ook kunnen zeggen: hoor eens hier, de helft, ik had alles en wil alles terug, o nee, dat hoeft niet. Want, de koning is nu weer terug. Nou ja in zijn huis. Nou ja, zover is hij nog niet. David is bij de Jordaan, hij moet nog naar Jeruzalem toe, maar dat is een kwestie van tijd. De koning komt weer terug. In dat licht ziet Mefiboseth het.

In dat licht is het dankdag. De Koning komt weer terug. Ja, Hij is er nog niet op de wolken, maar dat is maar een kwestie van tijd. De Koning komt eraan en Hij zal Zijn rijk vestigen in de nieuwe hemel en op nieuwe aarde. Zijn rijk zal volkomen zijn. Dan komt Hij in vrede en met vrede. Dan is alles goed. Dan kijk ik misschien heel anders terug op de dingen waar ik me nu zo druk om maak. Probeer er eens naar te kijken in het licht van de komst naar de Koning. Daar gaat het heen. Voor en met allen die Hem als oudste Broeder hebben liefgekregeen.

En tot die tijd, ook op dankdag klinkt de roep: ga uit Hem tegemoet. Zoals Mefiboseth. Hoe hij ook behandeld was, hoe het ook gegaan was, hij ging uit de koning tegemoet in oprechtheid. En hij kon zeggen, koning wat anderen ook van mij zeggen en hoe het ook gegaan is, ik heb u lief. Gij weet alle dingen, Gij weet dat ik U liefheb. Komt, gaat uit de Koning tegemoet. Haast u wel, want eer u het verwacht is Hij er!

Amen